

[Nortev.]

Det, der sker, er noget meget uheldigt. Der sker det, at de, som ikke har haft nogen større Basisformue i 1939, nu maa sælge deres Ejendomme eller deres Aktier, og det vil atter betyde, at de, som var velhavende før Krigen, maaske nu bliver i Stand til til en billig Pris at erhverve Ejendomme og Aktier, saa at denne Lov vil medføre det uheldige, at Rigdommen i endnu højere Grad vil midtsamles end tidligere. Jeg havde forleden Besøg af en Mand, der ikke har arbejdet for Tyskerne og ikke har spekuleret, men gjort et hæderligt og nyttigt Arbejde med Byggeri. Han er Leder af et Familieaktieselskab. Han viste mig med tørre Tal, at han for at svare den Afgift, som han skulde, var nødt til at realisere sine Ejendomme, og, sagde han, hvis jeg saa skal svare Indkomstskat af den konstaterede Formuestigning, saa kommer jeg til at udrede i alt 170 pCt. af min Formuestigning. Han tilføjede, at dette er muligvis lempet noget ved den Bestemmelse, der nu kommer om Familieaktieselskaberne, men ellers var hans Tal ikke til at komme uden om. Han tilføjede: jeg skal ikke lave mere, naar jeg skal behandles paa den Maade; jeg havde kunnet forstaa, om man havde villet skærpe Værnemagerlovene, hvis man fandt det nødvendigt, for at inddrage Krigsfortjenester, der var tjent paa Tyskerne, og jeg havde kunnet forstaa, om man havde forsøgt at inddrage ledig Købeevne der, hvor den virkelig findes, jeg kunde forstaa, om man havde paalignet en almindelig Afgift paa al Formue til Betaling af Krigstidens Statsgæld, altsaa rimeligvis med Tillæg af en moderat Afgift paa Formuestigning under Krigen; men jeg kan ikke forstaa, at man piller 50 000 Formueejere ud efter de Principper, som man har gjort, og siger: I skal betale. Han fortsatte: Jeg kan ikke se rettere, end at det simpelt hen maa betegnes som et økonomisk Clearingmord: der er sket økonomisk Skade under Krigen, der er nogen, der skal straffes for det, og saa tager man disse 50 000, eller hvor mange det er, og stiller dem op ad Muren og bruger Beskatningens Maskingevær over for dem: værsgod, det er jer, der skal bøde, om det er med Rette eller Urette, at I straffes, det spørger vi ikke om, om I har tjent jeres Penge paa en retmæssig Maade eller ikke, det spørger vi ikke om, I skal bøde. Og det undrer mig, at de to Arbejderpartier, der er repræsenteret her i Salen, tilsyneladende er saa ivrige for at ramme den Kapital, der her er ramt, for det er jo givet, at det bliver fortrinsvis Erhvervs-kapitalen og ikke Monopolkapitalen, og det

er lige saa givet, at dette vil være ulykkeligt for Arbejdet og Beskæftigelsen i vort Land i det hele taget.

Mit Parti vil i hvert Fald ikke være medansvarligt for dette Lovforslag. Vi tror, at det vil hævne sig og hævne sig ogsaa paa de besiddelsesløse derved, at det hæmmer Erhvervslivet. Det forekommer mig ogsaa, at Bestemmelserne om Stabiliseringslaanet netop røber en daarlig Samvittighed over for det hele, for Stabiliseringslaanet er jo for Halvdelens Vedkommende bare en anden Form for Afgift og kunde ligesaa vel være indarbejdet i selve Afgiften.

Problemet om Lovens Hensigtsmæssighed kan vel egentlig samles i 2 Spørgsmaal, som jeg vil tillade mig at stille den højtærede Finansminister. Det ene er dette: Kan den højtærede Finansminister paavise Sandsynligheden af, at denne Lov virkelig rammer den ledige Købekraft, som jeg har paavist findes paa Nationalbankens Folio-konto og indeholdes i de, er det ikke ca. 2½ Milliarder Kr. Statslaan, der er optaget til Opsugning af ledige Penge? Og for det andet: Vil Finansministeren, naar denne Lov er vedtaget, gaa ind for, at alle Restriktioner og Prisreguleringer ophæves, og Vare-direktoratet afskaffes, saa at vi virkelig igen kan handle frit? For hvis ikke Finansministeren er rede til det, forekommer det mig, at saa er de ledige Penges Problem ikke løst, og saa er vi i Virkeligheden lige vidt. Og jeg vil tilføje, at naar Statens Tilsvær til Nationalbanken i hvert Fald er en 5—6 Milliarder Kr., kan denne Lov jo ikke betyde nogen virkelig Løsning af Statsgældens Problem, navnlig ikke naar man samtidig forærer Grundejerne 1 200 Mill. Kr. Vi mener som sagt, at der til Betaling af Statens Gæld til Nationalbanken burde være taget en almindelig Formueafgift. Saa kunde man have naaet et virkeligt Resultat, og saa havde man ikke slaaet saa meget i Stykker, som man her vil slaa i Stykker, og ikke begaaet de Clearingmord, som man her vil begaa.

Det forelagte Lovforslag er efter vor Opfattelse aldeles utilstrækkeligt over for Formaalet og er saa uretfærdigt over for de paagældende Skatteydere, at vi ikke kan medvirke til, for at bruge det ærede Medlem Hr. Aksel Møllers Billedtale, dette økonomiske Atombombeeksperiment. Og jeg vil tilføje, at hvis man ikke havde fulgt det efter min Mening udemokratiske Princip først at forhandle sig et Resultat til imellem Partierne, før Lovforslaget blev fremsat her i Tinget, men paa demokratisk Vis havde fremsat det, saa vi kunde have faaet det